

stroviny

DENÍK 56. FESTIVALU OTY HOFMANA V OSTROVĚ

Úvodník

Vyrovnal se dětem

Kromě kvalitních filmů se na festivalu představují i nadějné seriály. Právě v tvorbě seriálu pro mladší ročníky byl expert Ota Hofman. Projekty připravoval pro celou rodinu a pro mladé herce psal role přímo na míru. Dnes mladistvý řeší převážně jiné problémy.

Mezi velké kvality duchovního otce festivalu Oty Hofmana patřilo psaní scénářů pro dětské seriály. „Říká se, že děti mají největší fantazii. Tu si můj otec dokázal zachovat i v dospělosti. I přesto, že většina seriálů jako Pan Tau vzešla převážně na objednávku, můj otec se zasazoval, aby všechny projekty byly příjemné a pro rodinu přístupné. Snažil se proto psát role mladým hercům na tělo, aby byl jejich výkon co nejvíce autentický,“ říká Otto Hofmann. „Byl první, jenž u nás používal kvalitní rekvizity na pořady pro děti, které v době totality nebral nikdo vážně.“

Nyní už v socialismu nežijeme a nově vznikající seriály se zabývají tématy, která dnešní mladou generaci zajímají. Tedy drogy a sex. „Snažím se vytvářet nabídku, protože mám pocit, že poptávka od mladých lidí tu je,“ řekl pro deník Metro režisér Adam Sedlák, který na festivalu prezentuje seriál Adikts.

Proto se v Ostrově představí seriály jako Sex O'Clock, zabývající se primárně sexualitou mladistvých, ale také problémy v rodinách. Dalším prezentovaným soutěžním seriálem, který řeší potíže mladistvých, konkrétně užívání návykových látek, jsou právě Adikts. Jedenáctidílný projekt Smysl pro tumor se zase zabývá problematikou mladých s onkologickými onemocněními.

Radim Bača

Od Pana Tau za 50 let až k Adikts. Foto: 2x ČT

Mýma očima

Všeho moc škodí

I přesto že se seriály jako Adikts natáčejí převážně kvůli osvětě mladých, právě mladší generace se s těmito seriály nedokáže ztotožnit a celá snaha s dobrou myšlenkou a ušlechtilým nápadem začíná ztrácet smysl. „Nevím, co přesně bych si ze seriálu Adikts měl vzít. Ze začátku se tvářil, jako osvětová kampaň proti drogám. Na konci jsem dílo chápal zcela opačně,“ říká žák základní školy Michal. Podobný pocit vnímám i u dalších děl, které slibují hluboké řešení problému, nicméně ho zaujmají pouze z pohledu dospělé osoby. Když se ale vracím k seriálové tvorbě Oty Hofmana, vždy si vážím jeho standardu, aby snímky dokázaly uspokojit každého člena rodiny.

Radim Bača

Foto: Ypsilonka.cz

Pánská šatna aneb improvizace v Ypsilonce

Martin Dejdar, Jiří Lábus, Petr Vacek, Jan Jiráň a další. Zkrátka parta, kterou si diváci nesmí nechat ujít. Nejen páni mohou zavítat do jejich „šatny“ v 19.00 v Divadelním sále Domu kultury.

Tip redakce

Úterý 24. 9. 2024

Divadelní sál, kino

08.00 Gump jsme dvojka – Soutěžní film pro žáky ZŠ

11.00 Princezna na hrášku – Soutěžní film pro žáky ZŠ

19.00 Pánská šatna aneb improvizace v Ypsilonce - divadelní představení

Točna

09.00 Připoutejte se, letíme nad Atlantidou (1982) – Projekce pro školy: Seriál Oty Hofmana

11.00 Jsou nenahraditelné - Krátký nesoutěžní film s besedou

Vejškovka, první patro

08.30 Vědma – Seriálová soutěžní projekce pro školy

11.00 Grow up! Jsme v tom spolu, Oči plné píesku, Mořská sůl – Seriálová soutěžní projekce pro školy

Mírové náměstí

14.00 Školní blešák – možnost prodat nebo vyměnit s kamarády věci, které nepotřebujete

16.00 Autogramiáda - DJ Dominik Turza, Jiří Lábus, Jan Jirán, Petr Vacek, Jan Čenský, Dana Morávková

17.00 ČT Děčko a jeho show

T-Klub

17.00 Zábavná talkshow s herci a moderátory Danou Morávkovou a Janem Čenským

Více na: www.festivalostrov.cz/program/

Nebo po naskenování zde:

„Zůstaňte pozitivní“

Anna Julie Slováčková
herečka a zpěvačka

Foto: Elizabeth Riedelová

Jak se vám dnes zpívalo, jak hodnotíte ostrovský festival?

Líbí se mi tu moc. Zpívalo se mi lépe, než byla má očekávání. Původně jsem se bála, že se lidi nebudou chytat. Nakonec si ale myslím, že si to všichni užili.

Máte nějaký vzkaz pro lidi bojující s rakovinou či jiným onemocněním, jako vy sama?

Ať zůstanou pozitivní. Není to lehké. Ale mít hlavu nastavenou na to myslet pozitivně je klíčem k úspěchu. Když se tělo nastaví přes hlavu, bude i lépe celou léčbu snášet. Také bych jim vzkázala, ať se snaží vyvarovat všem strachům a smutkům. Ať se obklopují pouze lidmi, kteří je mají rádi. Na všechny, co je štvou, ať se vykašlou.

Měla jste v dětství nějakou oblíbenou pohádku?

Strašně jsem měla ráda, a stále i mám, Tři oříšky pro Popelku a S čerty nejsou žerty. To jsou geniálně napsané pohádky. U Tří oříšků brečím, u S čerty nejsou žerty se jenom směji. Také mám celkově ráda tvorbu Walta Disneyho. Tu starou, ještě kreslenou, ale i novou animovanou. Naposled se mi líbila dvojka Frozen a třeba i film Coco.

Máte oblíbeného herce či herečku?

Mám ráda Johnnyho Deppa. Líbí se mi, jak je všestranný. Umí krásně zpívat a výborně hrát. Jeho role, postavy, které dokáže ztvárnit, jsou špičkové. Z hereček je to Kate Winslet, ta je naprosto skvělá.

Mohla byste se s námi podělit o nějaké vaše plány do budoucnosti?

Já plánuji spíše blízkou budoucnost. S kapelou připravujeme vánoční koncert. Ten proběhne 8. prosince v Divadle Na zábradlí v Praze. Je to odtud sice daleko, ale třeba se někdo rozhodne jet na výlet a spojí ho s naším koncertem.

Eliška Molčan

Eliška Molčan, 18 let
studentka Gymnázia Ostrov

Ženské postavy v pohádkách

aneb od koštěte k meči

Vzpomenete-li si na klasickou pohádku z vašeho dětství, jistě se vám vybaví obraz krásné princezny čekající na svého udatného prince, který ji zachrání. Doba se ale mění a pohádky s nimi. Postupně se vyvíjí a z původně pasivních ženských postav se stávají hrdinky, které zásadně zasahují do děje a nebojí se převzít kontrolu nad svými osudy...

Kdybychom se podívali do minulosti, viděli bychom slabé až bezmocné ženské role od princezen až po prادلenky. Jejich dějové linky bývají jednoduché, až nudné a s očividným vyvrcholením. Mnoho z nich očekává příchod

prince nebo udatného chasníka, který obvykle zaujímá roli zachránce. Proto nás může napadat otázka: Jaká je vůbec hloubka oněch ženských hrdinek? Nejsou náhodou jen dekoračním prvkem s naivní představou o životě?

Klapka, střih a jedeme! V moderních pohádkách se postavení ženských hrdinek výrazně proměňuje. Žena tady představuje silnou tvůrčí osobnost, která se nebojí změnit svůj osud nebo si prosadit svou. Často pak také samy zastávají roli zachránců. Čím to? Nejde jen o genderovou vyrovnanost, o které se v posledních letech mluví čím dál hlasitěji. Především jde o generační posun. A jak takový novodobý pohled na tvorbu moderních pohádek vypadá? Silná a neústupná žena, ale především ta žena, která svého štěstí nabyde bez mužského protějšku po svém boku. Co ale s těmi, kdo původní obraz ženy v pohádce oceňují víc a mají rádi tradiční pohled na věc? Ty se budou muset spokojit s původními Sněhurkami, Růženkami a Popelkami. A potají mohou doufat, že se jejich tradiční princezny dočkají digitálního zpracování. Víc pro ně v tuto chvíli každopádně udělat nemůžeme. Bohudík...

Pouť okolo náměstí

Po celý týden se mohou (nejen) děti zúčastnit Pohádkové stezky a stát se tak fantastickými dobrodruhy. Začátek je na infocentru Domu kultury, kde budou všem dětem poskytnuty soutěžní plánky s mini mapkou náměstí.

Pro každého, kdo odpoví na deset filmových otázek a splní všechny úkoly rozmístěné napříč náměstím, čeká pohádková odměna. Tak nasedat do sedel a hurá na náměstí! Malá nápověda: Všímejte si pouličních lamp.

Zábava

Autor: Malvína V. Všečeková

Barevná Amerikánka

Film režiséra Viktora Tauše je, jak se dalo čekat, barevnou artovkou plnou spleťtých paralel, která tlačí na emoce. Navíc se tenhle příběh stal.

Amerikánka je silné drama, které v divákovi zanechá spíš hluboké dojmy než satisfakci nad dobře uzavřeným dějovým obloukem. Právě ten sledovat není snadné. Pomocí hry barev, kouzla střihu, hesel či symbolů, jako je brána u dětského domova, představuje film příběh malé Emy Černé. Ta zažívá strasti v rodině i zařízeních pro děti.

Vizuálně je to úžasná podívaná. Režisér pracuje s barvami a kompozicí záběrů tak precizně, až by ho jeden podezříval, že s ním snad Amerikánku konzultoval Robert Eggers. Po určité době rozplývání nad nádhernými přechody do žlutého filtru s červenými prvky nebo studené modré, ale

barvy a symboly přibývají a přicházejí myšlenky, zda by se k filmu neměl dávat i vysvětlující letáček.

Dalo by se namítnout, že dílo o pochopení zrovna neprosí a spíš, než mozek se snaží zasáhnout srdce. U mladých diváků, na které, podle slov režiséra, snímek cílí, však při premiérách moc nezabodoval. Mnoho jich začala film ignorovat již po půl hodině. Ostatně film pro děti to zrovna není.

Amerikánka zkrátka poměrně složitě představuje silné momenty z životů spousty z nás, jako třeba hádka s rodiči. Kouzlo filmu je v důrazu na emoce, které podtrhávají i časté detaily obličejů a místy afektované herecké výkony.

Jan Sháněl

70%

Pavla Beretová v roli hlavní postavy Emy, která se jako dospělá vrátila na místo, kde prožila část dětství. Foto: Bioscop

Rozhovor

Pavla Beretová: Chtěli jsme propojit oba světy

Ztvárnila hlavní hrdinku filmu Amerikánka v dospělosti. Navíc zní hlas Pavly Beretové také v roli vypravěčky. Prožila s projektem několik let a věnovala se i dětem po herecké stránce. Po premiéře v hotelu Thermalu v Karlových Varech neskrývala emoce.

Jaké jsou vaše pocity přímo po premiéře?

Celou cestu Amerikánky mě něco překvapuje a něco se dostává za hranice mého chápání, a to se teď stalo i na premiéře. Já se trochu bojím uvolněných emocí, ale je to síla.

Jak vás Festival Oty Hofmana přijal?

Mně se tady moc líbí, jsem tu poprvé a je tady hrozně uvolněná přátelská atmosféra. Je to zbavené těch oficialit, které moc nemám ráda, takže se cítím dobře.

Jaká byla spolupráce s malými neherci z dětských domovů?

Těch dětí z domovů tam byla zhruba polovina, ostatní jsou z rodin. Chtěli jsme propojit oba světy, zbourat zeď dětského domova. Myslím, že to spojení bylo pro obě skupiny podstatné. Navzájem se inspirovali a vedli. Samozřejmě nastávaly náročné chvíle, ale pořád jsme šli dál a výsledek, který vidím, je fakt nádherný.

Film byl poměrně složitý. Co hlavně by si podle vás z něj divák měl odnést?

Řekla bych, že to je film, po kterém diváci nejdříve nevědí, co si mají myslet. Hodně působí po emoční stránce, jak je vyprávěn pomocí obrazů. Je z období komunismu, dětský domov, pasták, ulice. Náš produkční designér Jan Kadlec vymyslel tenhle snový svět společně s režisérem Viktorem Taušem, který vypráví v metaforách a barvách. Myslím, že to zasahuje podvědomí věci, že tomu člověk úplně nerozumí, ale nějak to zapůsobí.

Jan Sháněl

Psí oči mají magickou moc

Richard Krajčo, Gump a Bolek Polívka. Foto: Bioscop

Film Gump – jsme dvojka, který mohou diváci dnes spatřit, vplul do kin už před půl rokem. Milovníci psů a především děti se mohou těšit na příběh hlavního čtyřnohého hrdiny. Snímek je podobně jako první díl před třemi lety plný emocí. Promluvy Gumpa k chování lidí mezi sebou a ke zvířatům v sobě znovu mají různé apely a moudra. To vše navíc servírováno podmanivým hlasem Ivana Trojana. Osudy postav inspirované skutečnými příběhy jsou často k zamyšlení, i když tentokrát se v dějovém propojení a scénáři ne vše potkalo.

Tvůrci také svým počinem pomáhají organizacím, které se o opuštěné či týrané pejsky starají. Ale právě silné hry na emoce a city mohou ovlivnit hlavně děti, které pak budou chtít po rodičích také tak roztomilého mazlíčka. A co se pak stane s pejskem, o kterého se nedokáže nebo nechce dítě starat a rodiče nemají čas? Původní záměr se tak může otočit...

Pavel Urban

Hosté festivalu

Koho můžete potkat?

Jan Čenský Foto: censky.cz
herec, moderátor a dabér

Známý je třeba ze seriálu Ordinace v růžové zahradě 2. Také ho mohli lidé vidět v úspěšné české pohádce Tajemství staré bambitky.

Otto Hofmann Foto: festivalostrov.cz
syn Oty Hofmana

Syn úspěšného scenáristy, dramaturga a spisovatele připomíná památku svého otce na festivalu i díly ze seriálu Připoutejte se, letíme nad Atlantidou. K vidění jsou dnes od 9 hodin v Točně.

Mým objektivem

Malvína V. Všetěčková, studentka Gymnázia Ostrov

Dnešní rubriku Mým objektivem jsem věnovala momentům s maskoty festivalu.

Děti na ně mávaly, tančily s nimi a užily si spoustu zábavy.

A na závěr pohled na nočního strážce ostrovského DK.

Jak to všechno začalo?

Dětský filmový festival Oty Hofmana už je tu s námi přes 50 let. Tak dlouho přináší divákům podívanou na velkých plátnech. Ovšem na začátku nebylo vše tak, jak známe nyní.

V roce 1969 byl založen první ročník Přehlídky filmů pro děti z iniciativy členů dětského filmového klubu Martin, nadšenců filmu a ostrovských učitelů. Tehdy ještě nebyl festival pojmenován podle Oty Hofmana. Program se skládal ze soutěží, seminářů a snímků známých tvůrců, jako jsou Jiří Trnka nebo Karel Kachyňa. Bylo k dispozici také pásmo animovaných filmů.

První ročník se odehrával pouze v Domě kultury, což se s letošním programem rozprostřeným po Ostrově i dalších okolních městech nedá srovnávat. Hofman byl stálým návštěvníkem a fanouškem přehlídky. Po letech podpory byl nakonec festival pojmenován po něm. Samozřejmě s laskavým svolením paní Ireny Hofmanové.

David Smítka

Foto: Gymnázium Ostrov

S Vetchým napříč tématy

Od rad začínajícím hercům, přes role filmových záporáků, polemizování o politice až po filozofování nad vznikem světa. Vtipné, poučné a inspirující, to jsou tři slova vystihující besedu s Ondřejem Vetchým na ostrovském gymnáziu.

Vše začalo promluvou o důležitosti sekundárního vzdělání. „Má dcera v Praze také studovala na gymnáziu. I můj syn na něj momentálně dochází. Chci tím říct, že si uvědomuji důležitost vzdělání, a že právě vy studenti jste budoucností národa. Věnujte se studiu,“ uvedl Vetchý.

Škála témat besedy nabrala nepředvídatelných rozměrů. „Viděli jste horor Kruh? U něj mi stydla krev v žilách. Když jsem přečetl tohle, bylo to ještě

horší. Nic takového jsem jakživ neviděl,“ řekl host k divadelní hře irského dramatika Martina McDonagha s názvem Pan Polštář. Nemluvil však jen o svých zážitcích z divadelního zákulisí. Jakožto profesor na DAMU také pohovořil o tom, jaké to je na takovou školu jít. „Upřímně řečeno, lidem hlásím se tam to často rozmlouvám. Prosadit se v tomhle směru je hrozně těžké.“

Téma dále odskočilo zdánlivě zcela jiným směrem. Prolínalo se však krásně s tématem projektů, jenž tvoří podstatnou část letošního ročníku festivalu – boje proti rakovině. „Je to úžasná činnost,“ vyjádřil Vetchý svůj vztah k Nadaci pro transplantaci kostní dřeně. „Lidé, kteří jsou ochotni pomáhat nemocným tímto způsobem a zachraňovat tak životy, předvádí vrchol lidství. Tato práce mě fascinuje.“

Směr tematiky setkání se měnil nevyzpytatelnou rychlostí. Od politiky českých prezidentů se obecenstvo ponořilo do hlubokých myšlenek o existenci Boha v mžiku oka. Posledními otázkami se vrátili nohama zpět na filmovou půdu. „Přál jste si někdy nebyť slavný?“ „Pořád,“ zakončil Vetchý.

Kryštof Kolář

Redakce doporučuje tyto akce ze středečního programu.

Na Mírovém náměstí od 16 hodin se můžou fanoušci setkat s herci ze seriálu Jedna rodina. Dorazí třeba Adam Mišík nebo Denisa Biskupová.

Znalec událostí 20. století či fanda silných příběhů? V 18 hodin v Divadelním sále si každý najde to své. Proběhne projekce úspěšného snímku Vlasy.

Naše redakce

David Smítka Pavel Urban
Jan Sháněl Radim Bača

Elizabeth Riedelová
Eliška Molčan
Malvína Vsetečková
Kryštof Kolář Pavel Wolf